

מ"ת 7485/01/20 - מדינת ישראל נגד דניאל אליאס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 7485-01-20 מדינת ישראל נ' אליאס

לפני כבוד השופטת צפורה משה

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

דניאל אליאס

ע"י ב"כ עו"ד רבינוביץ מהסניגוריה הציבורית.

החלטה

בפני בקשה מטעם המבקשת אשר בכותרתה מצוין כי מדובר בבקשה למעצר עד תום ההליכים ואילו בסופה מצוין כי מדובר בבקשה בה מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא.

מדובר בבקשה אשר הוגשה ביחד עם הגשת כתב אישום בו מואשם המשיב בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות מכח סירוב, ללא ביטוח, ללא רישיון רכב בתוקף פחות מ-6 חודשים, כל זאת כאשר הוא נהג בצורה לא יציבה ומחשידה ונוסע בציגזג עם האופנוע.

המשיב נעצר על ידי שוטרים לביקורת ביום 17.1.2020 ושחרר על ידי קצין המשטרה בתנאים מגבילים, ביניהם מעצר בית ל-4 ימים, ערבות עצמית על סך 5000 ₪ וערבות צד ג' על סך 5000 ₪.

ביום 20.1.2020 התקיים דיון בעניינו של המשיב. המשיב התייצב לדיון וההגנה הסכימה כי בשלב זה תנאי השחרור בהם שוחרר המשיב למעצר בית יותרו על כנם עד להחלטה אחרת, על מנת לאפשר להגנה ללמוד את התיק.

ביום 27.1.2020 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב.

בא כח המשיב, הסנגור המלומד טען כי לאחר שעיין בחומר החקירה ובסרטונים המצויים בו, והגם שעל פניו קיימות ראיות לכאורה, מדובר בהתנהגות שערורייתית של שוטרי משטרת ישראל כלפי המשיב אשר באה לידי ביטוי בהשפלתו לאורך כל הדרך, זאת כאשר הוא אזוק בידיו וברגליו וכאשר לא ניתן לו אפילו להטיל את מימיו בדרך מכובדת ובצנעת הפרט. טיעוני הסנגור מפורטים בהרחבה פרוטוקול מיום 27.1.2020.

בא כח המשיב ביקש מבית המשפט לצפות בסרטונים ולהתרשם מאופן ההליך וכן הפנה לפסיקה של כבוד השופט ארבל בפרשת פרץ - **נ/1**, בה קבע בית המשפט כי יש לתת משקל לפגיעה בזכויות עצורים גם בתיק המעצר.

עוד טוען בא כח המשיב כי המשיב שוחרר ביום 17.1.2020 על פי החלטת קצין משטרה, למעצר בית ללא פיקוח, התייצב לדיונים ולא הפר כל תנאי מתנאי המעצר.

מדובר במשיב יליד 1965, גרוש ואב ל-4 ילדים העובד בבית החולים וולפסון וכי כל יום נוסף של מעצר, יש בו כדי לגרום למשיב קריסה כלכלית.

בנסיבות אלו, ולאור התנהגות השוטרים סבור בא כח המשיב כי יש להקל עם המשיב ולפחות לאפשר לו שחרור בתנאי מעצר לילי על מנת לאפשר לו לעבוד.

בא כח המבקשת התנגדה להצעת ההגנה וטענה כי לאור חומר הראיות לא היה כל מקום לטעון האשמות כה חמורות כנגד התנהגות השוטרים בתיק זה. על בית המשפט לצפות בסרטי הוידאו במלואם ולא רק חלקים מסוימים אשר הוצגו לבית המשפט.

מדובר במי שנהג בצורה לא תקינה כשהוא שיכור, אשר לאחר שהודע לו שהוא שיכור ניסה ללכת מן המקום בטענה שהוא הולך להטיל את מימיו וזו הסיבה שהשוטרים נאלצו לאזוק אותו. השוטרים נהגו בו באורך רוח.

לדברי המבקשת, עילת המסוכנות מתקיימת לאור העבירות המיוחסות לו של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה. המשיב נמצא כמי שאכן נהג והדבר מתועד על ידי 3 שוטרים. לחובת המשיב הרשעה נוספת בגין מעורבות בת"ד ולחובתו באותו תיק עומד מאסר על תנאי בר הפעלה למשך ששה חודשים.

המבקשת סבורה שאין לתת אמון במשיב ולא ניתן לשחררו כפי שמבקשת ההגנה.

המשיב הופיע בפני וטען כי כל שביקש היה לשטוף את האופנוע שלו וכי לא נהג, האופנוע היה על המדרכה ליד הבית

שלו. לדבריו השוטרים התנפלו עליו ופעם אף גנבו לו כסף. הוא לא הסכים לעשות בדיקה כי לא נהג. המשיב אישר ששתה יין בקידוש.

תיק החקירה הועבר לעיוני, לרבות התקליטור עם סרטי הוידאו אשר צולמו במצלמות הגוף של השוטרים.

לאור חומרת הראיות בתיק ולנוכח טענות ההגנה להתנהגות בלתי הולמת ופגיעה בזכויות המשיב במהלך החקירה, עומדות להכרעה בפני בית המשפט שתי שאלות:

1. קיומן של ראיות לכאורה.

2. האם קיימת מסוכנות של המשיב אשר לא ניתן לאיין בשחרורו בתנאי מעצר לילי בכפוף לערבויות הולמות.

מעיון בתיק החקירה כמו גם מדבריו של המשיב בדיון ומעמדת ההגנה עולה כי אכן קיימות ראיות לכאורה ברמה מספקת לשלב זה של הדיון. דבריו של המשיב לפיהם לא נהג מעוררים תמיהה נוכח העובדה כי בסרטון הוא נראה כשקסדתו על ראשו.

באשר לשאלה האם התנהגות השוטרים עולה כדי פגיעה בזכויות העצור עד כדי השלכה על תנאי השחרור איני מקבלת כלל את טענת ההגנה ואפרט להלן:

לאחר עיון מדוקדק בדוחות הפעולה ובסרטוני הוידאו אשר צולמו בזמן אמת במצלמות הגוף של השוטרים עולה בפני בית המשפט תמונה שונה לחלוטין מן התמונה אותה ניסה בא כח המשיב לצייר בפני בית המשפט, הן בטענותיו והן בהציגו לבית המשפט "קטעים נבחרים" מתוך רצף התייעוד של כל הליך המעצר והבדיקות כפי שמופיע על גבי התקליטור.

התרשמתי כי **לכל אורך הדרך** השוטרים נהגו עם המשיב באורך רוח ובמקצועיות הראויים לציון. המשיב הוא זה שהתנהג בצורה פרובוקטיבית, סירב לשתף פעולה עם השוטרים תוך ניסיונות לברוח ולהתחמק מהבדיקה.

בניגוד לטענות ההגנה, המשיב הוא זה שהפשיל את מכנסיו והשוטרים דאגו ללבשו. הבדיקה לפני ההעלאה לניידת נעשתה במקום מוצנע תוך הקפדה יתרה על שמירת כבודו של המשיב ועל זכויותיו. למותר לציין כי זכויותיו הוקראו לו+ במלואן בעת ההודעה על מעצרו.

לטעמי, אין כל בסיס לטענותיו של בא כח המשיב בעניין התנהגות בלתי הולמת, פוגענית ומשפילה של השוטרים ובדבר קיפוח זכויותיו של המשיב ומוטב היה אילו לא נאמרו דברים אלו כלל. התרשמתי כי השוטרים בצעו את עבודתם ברגישות רבה תוך הקפדה מלאה על כבודו של המשיב ובאורך רוח לנוכח התנהגותו הפרובוקטיבית של המשיב.

ייתב הדבר אם יעשה בא כח המשיב את עבודתו להגנת המשיב מבלי שיפגע ללא צורך בשמם הטוב של השוטרים העושים את עבודתם נאמנה.

כיון שלהתרשמות בית המשפט לא נפגעו זכויותיו של המשיב בעת הליך המעצר אין בית המשפט נדרש לעסוק בסוגיה זו

של פגיעה בבואו לדון בבקשת המעצר, אולם פטור בלא כלום לא ניתן ויאמר כך:

בפרשת **עדי פרץ** אליה הפנה הסנגור המלומד נדונה סוגיית הנפקות של פגיעה בזכויות עצור העולות עד כדי היות המעצר בלתי חוקי, כאשר עיקר הדברים נסוב סביב זכות החשוד להיוועץ בעורך דינו בעת המעצר.

כב' השופט ארבל אכן קבעה:

"...המשך מעצרו של עצור שנפל פגם משמעותי ומהותי בזכויותיו הבסיסיות כעצור עלולה בנסיבות המתאימות לפגוע בלגיטימיות של הליך המעצר, בטוהר הפלילי ובאמון הציבור במערכת המשפט."

גם אם היו מתקבלות חלק מטענותיו של בא כח המשיב בדבר התנהגות בלתי הולמת של השוטרים בעת המעצר או בהמשך הטיפול במשיב, הרי שגם אז לא היה בהתנהגותם כדי להוות **פגם משמעותי ומהותי בזכויותיו הבסיסיות של עצור הפוגעות בלגיטימיות של הליך המעצר**. וכבר קבעתי כי איני מקבלת כלל את טענותיו אלו.

לאחר שעניתי על השאלה בדבר קיומן של הראיות לכאורה אדון בסוגיית המסוכנות ובצורך להמשך מעצרו של המשיב.

מסכימה אני באופן עקרוני עם עמדת ההגנה בעניין התנהגותו של המשיב מאז שחרורו, כולל התייצבותו לדיונים בפני אולם למול טענת ב"כ המשיב עומד כמובן האינטרס הציבורי של שמירה על ביטחונם של המשתמשים בדרך, נוכח העבירות המיוחסות למשיב. לא ניתן לאיין עד אפס את המסוכנות הנלמדת מהתנהגותו של המשיב ועל כך יש ליתן את הדעת.

לאחר שנתתי את דעתי למכלול השיקולים ובתוך כך העובדה כי המאשימה עצמה מצאה לנכון לשחרר את המשיב למעצר בית בתנאים מגבילים, סבורני כי ניתן להקל במידת מה את תנאי מעצרו של המשיב, זאת גם על מנת לאפשר לו להתפרנס בכבוד ולהורות על:

שחרורו בתנאי מעצר בית לילי בין השעות 18:00 ועד ל - 07:00 בבקר מידי יום, בתנאים בהם שוחרר ע"י המשטרה.

בנוסף לכך בעיבוי הערבויות על ידי הפקדת סכום מזומן של 2000 ₪ להבטחת תנאי שחרורו לרבות התייצבות לדיונים בעניינו.

מובהר בזאת למשיב כי במידה ויפר תנאי מהתנאים אותם קבעתי ייצר ללא שחרור.

בשולי הדברים יצוין כי המשיב שוחרר בתחנת המשטרה, לא הפר כל תנאי מהתנאים עד כה.

לא ברור לבית המשפט מדוע המאשימה מבקשת להחמיר עמו לאחר שחלפו כ-10 ימים מאז שחרורו מבלי שחל כל שינוי מהותי בנסיבות.

אעיר גם כי הכותרת לבקשה עצמה אינה נכונה לאור הסעד המבוקש בסיפא לבקשה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.